

Cross/Mtb Seiz '11-'12, 18de wedstr, Sinaai, zo 15 jan, VWF, cat D, 8 deeln, 1° pl.

verslaat wereldkampioen in Sinaai en zet derde zege op rij !

Koersverslag:

Wij komen aan in het Moervaartdorp Sinaai, Land van Waas, zandig Vlaanderen, vlak reliëf, waar Canadese populieren kleine akkers omzomen en bosjes op stuifzandruggen liggen.

De vlakke omloop slingert zich eerst in vele bochten door een braakliggend, goed berijdbaar maïsveld, gaat over in twee rechte stroken veldweg alvorens door een bosje op stuifzand te slalommen en tenslotte op de rechte strook, leidend naar de eindmeet, uit te komen.

Johan Martens gaat ten onder aan het te strak tempo, opgelegd, van in 't begin van de wedstrijd, door Van Wesenbeeck, terwijl ik me halstarrig in het wiel van laatstgenoemde blijf vastbijten. Enerzijds is de wereldkampioen niet zo behendig in het bochtenwerk op het maïsveld en in het bosje, als ik dacht, anderzijds versnelt hij krachtig op de rechte stroken waardoor mijn ademritme fel toeneemt. Daar ik me slechts sterk genoeg voel om Van Wesenbeeck gewoon te volgen, besluit ik in zijn zog te blijven. Deze situatie blijft menige ronden ongewijzigd en drijft de speaker bijna tot wanhoop als hij telkens hetzelfde liedje moet zingen bij onze passage. Zelfs na een stuurfout van Van Wesenbeeck, waarbij ik eigenlijk de kans had ineens 15 m voorsprong te nemen, blijf ik verdedigend in zijn wiel. "Mijn tijd is nog niet gekomen" besluit ik. Maar in de voorlaatste ronde, op het einde van de eerste bochtenzone op het maïsveld, val ik aan, rijd op de lange strook (van het bos weg), doch ga niet voluit. Van Wesenbeeck gaat in de tegenaanval, steekt me voorbij, maar ik kan moeiteloos aanpikken. Op de rechte strook naar het bos, val ik terug aan, sprint naar het bosje waar ik de vele bochten snel en soepel neem, kom op de rechte strook naar de meet en bij het ingaan van de laatste ronde heb ik een voorsprong van 30 m op mijn tegenstrever. In de volgende bochtenzone buit ik opnieuw het zwak punt uit van Van Wesenbeeck en kan met voorsprong de rechte stroken, waar hij duivels sterk rijdt, "rustig" afwerken om nadien opnieuw naar het bosje te sprinten. De overwinning begint te wenken, want trager zijnd als mij in de bochten, kan mijn medekoploper mij niet meer inhalen. Op de rechte strook naar de aankomst, sprint ik, voor de zekerheid, met een laatste krachtinspanning, naar de eindmeet. Euforie maakt zich van mij meester, geef me over aan emotionele overwinningstekens met de rechterarm en -hand en versmelt met het gedruis van het mensengewoel in en rond de tent.

D-reeks

1 Paul HUNNINCK 2 Luc Vanwesenbeeck 3 Johan Martens 4 Rudy Rossignol 5 Noël Verzele